

Literaire Prijzen

Rudy Geldhof

Premie Provinciale Prijs voor Letterkunde Dramatische Kunst (1976) voor "De Geit" (1973)

Nestor de Tièreprijs van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde (1980) voor "Winnaars en Verliezers" (1979)

Visser-Neerlandiaprijs (1980) voor "De Vrije Madam" (1980)

Provinciale Prijs voor Letterkunde (1982) Dramatische Kunst voor "Eenentwintigen" (1977)

Edmond Hustinckxprijs (1984) voor het ganse oeuvre

van Veldekeprij (1984) voor het ganse oeuvre

Prix Becker Evry (Paris) (1988) voor "Lady Katanga" (meilleur texte)

Visser- Neerlandiaprijs voor Geldhof

De Brugse toneel auteur Rudy Geldhof, stichter van het Theater De Kelk, Langestraat te Brugge, werd zopas bekroond met de Visser-Neerlandiaprijs met de monoloog „Noch Vis Noch Vlees“. Het betreft hier een bekroning voor niet-uitgegeven noch gespeeld werk in de periode 1980. De prijs zal te Maastricht worden uitgereikt op 29 november door het Algemeen Nederlands Verbond. „Noch Vis Noch Vlees“ is geschreven voor Ivonne Lex, die de monoloog zal vertolken in het TIL te Antwerpen. De première zal in maart 1981 plaatshebben. De Brugse toneel auteur Rudy Geldhof ontving reeds enkele maanden terug de „Nestor de Tièreprijs“ met

het toneelstuk „Winnaars en Verliezers“. Dat stuk werd door de Koninklijke Akademie voor Taal- en Letterkunde tot het beste toneelstuk uitgeroepen in de periode 1978-1979. Vermelden we nog dat Rudy Geldhof sinds januari 1980 werkzaam is als beroepsauteur. Volgend seizoen worden van hem o.m. gespeeld: „Twee vrouwen“ en een nieuw volavondstuk in KVS Brussel; „Bruges La Morte“ naar Rodenbach en een nieuw tragikomisch tweepersoonsstuk in Theater De Kelk. Verder zal de Vlaamse televisie gebruik maken van een paar filmscenario's die hij uitschreef w.o. „Lente“ van Cyriel Buysse.

(FVB)

Rudy Geldhof wint Visser-Neerlandia-prijs

De Brugse toneel auteur Rudy Geldhof werd zopas bekroond met de Visser-Neerlandia-prijs, een belangrijke literaire onderscheiding die jaarlijks wordt toegekend voor een onuitgegeven toneelstuk. Het bekroonde werk heet « Noch vis noch vlees » en zal in maart van volgend jaar door het Teater Ivonne Lex in Antwerpen gekreëerd worden. Het is het verhaal van een conservatieve vrouw die, tijdens een kookdemonstratie in een vrouwenhuis, haar leven vertelt. Repressie, kollaboratie en zelfs de meirevolte van '68 blijken daarin dan een beslissende rol te hebben gespeeld. De Visser-Neerlandia-prijs zal op 29 nov. a.s. in Maastricht aan de laureaat worden overhandigd. Herinneren wij er nog aan dat Rudy Geldhof, die tevens de « geestelijke vader » van Teater De Kelk is, onlangs ook al de Nestor de Tièreprijs verwierf.

Rudy Geldhof

krijgt

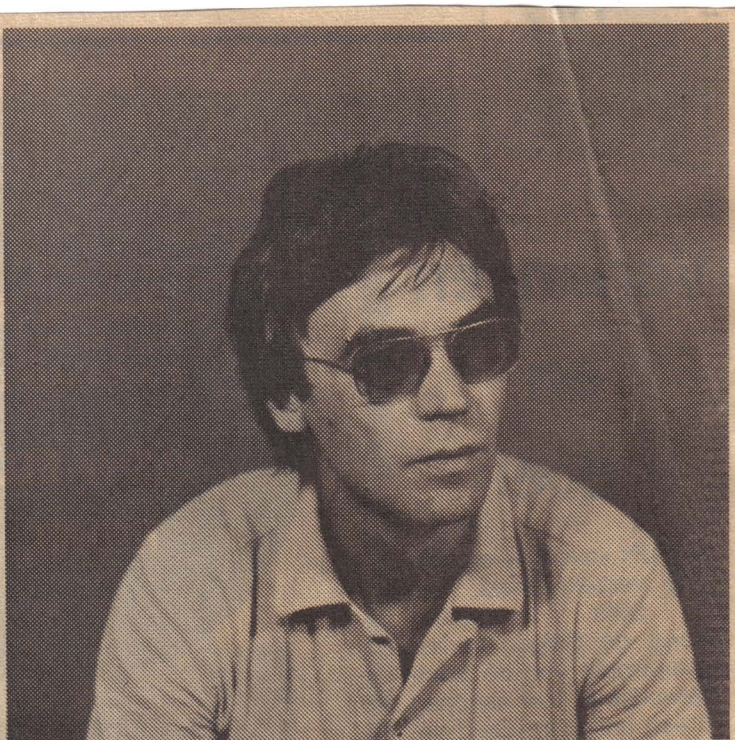
Visser-

Neerlandiaprijs

Geldhof werkt intussen ook voor de televisie. Zo wordt volgend jaar het filmscenario «Lente» van Cyriel Buyse verfilmd in een bewerking van de Brugse toneelschrijver.

Nog jong kan de Bruggeling nu al een uitgebreid en ook bekroond oeuvre voorleggen. Van Geldhof mag nog veel verwacht worden.

Walter BAES

Rudy Geldhof: de kunst om dialogen te schrijven.

Bruggeling schrijft uitsluitend toneelwerk

BRUGGE — De Bruggeling Rudy Geldhof zal op 29 november in Maastricht de «Visser-Neerlandiaprijs» in ontvangst nemen voor zijn werk «Noch vis noch vlees», een onuitgegeven toneelstuk. Het toneelwerk gaat in maart 1981 in première te Antwerpen. Het is uitzonderlijk dat een jonge auteur wordt gevierd die zich uitsluitend toelegt om het schrijven van toneelwerken. Rudy Geldhof is nu beroepsauteur en schrijft niets anders dan voor toneel: een unicum in

het Vlaamse land want andere toneelauteurs hebben een bredere werkkring of schrijven ook proza, gedichten of staan in het onderwijs. Geldhof hield vroeger ook een herberg open waar naast bals ook stilaan toneel werd gespeeld. «De Kelk» in de Langestraat is nu bekend in kunstmiddens en een klein teater zorgt er voor een jaarlijks programma van, meestal minder bekende, toneelwerken. Voor «zijn» teater schreef Geldhof zijn eerste werken.

De herberg «De Kelk» was een oud volkscafé met een grote bovenzaal waar destijds soldaten kwamen dansen en waar boksavonden plaatsvonden.

In 1973 vestigde Geldhof er zich en weldra liep hij met plannen rond om een eigen teater te bouwen. Hij slaagde daarin en in 1977 kon hij starten met een klein teater dat voldeed aan alle eisen van het toneel. Voordien had hij nog gespeeld zonder podium en met wat schaars licht. Het was echt baanbrekend werk

dat hij verrichtte.

Dra bleek ook dat zijn toneelwerken succes oogstten. Ze werden in Tiel, Antwerpen en Brussel gespeeld. Geldhof schreef zo om het jaar één tot twee werken.

Beroeps

Verleden jaar stond Geldhof voor de keuze. Ofwel moest hij zijn teater en herberg verder beheren maar dan vond hij nog nauwelijks de tijd om te schrijven, ofwel moest hij zijn zaak in andere handen overlaten en alleen nog schrijven. Dat laatste doet hij nu. Hij ging in St.-Pieters wonen. Maar hij blijft voorzitter van de raad van beheer van het teater «De Kelk». Er konden enkele BTK'ers ingeschakeld worden en zo draait het teater nu met mensen die zich volledig kunnen inzetten voor het toneel in dit klein Brugs teater.

Intussen is de naam Geldhof doorgedrongen in de toneelliteratuur. Hij kreeg de «Nestor de Tièreprijs» voor «Winnars en Verliezers» het beste toneelwerk uit de periode 1978-'79. Het werk werd in Brugge, Gent en Antwerpen opgevoerd.

Een tweede onderscheiding, kort volgend op de eerste, is nu de Visser-Neerlandiaprijs.

Druk

Intussen heeft Geldhof tijd te kort. Hij loopt met heel wat plannen rond en moet nog een stuk schrijven voor de KVS, terwijl «Twee vrouwen» nog geprogrammeerd wordt, te spelen door G. Marchand en C. Lomme.

Geldhof blijft Bruggeling. Sommige figuren zoals pastoor Van Haecke, Gezelle en andere Bruggelingen zouden hem wel kunnen inspireren voor een nieuw toneelwerk. Volgend jaar komt «Bruges la morte» van G. Rodenbach klaar. Hij vindt het verhaal van de weduwnaar, op zoek naar zijn dode geliefde, uiterst geschikt voor een toneelstuk. Rodenbach heeft het zelf ooit voor toneel bewerkt in «Le mariage», maar het stuk werd nooit opgevoerd.

G. Rodenbach

Over de figuren zegt Geldhof: «Er zijn sterke toneelpersonages in het werk van Rodenbach, zoals de meid Barbe en zeker de hoofdfiguur. Maar op de planken kan men maar moeilijk de sfeer van de stad in beeld brengen. Ik zal dan ook alles moeten halen uit de dialogen en wellicht minder het beeld van de stad kunnen oproepen. Persoonlijk vind ik wel dat de slet, die de herinnering aan de dode vrouw oproept, te zwak door Rodenbach wordt geschetst. Die vrouw wordt buiten haar wil in het drama betrokken en daar zal ik wel wat aan wijzigen. Er mag gerust een personage bij komen, dat de spanning in de relatie verhoogt.»

ALGEMEEN-NEDERLANDS VERBOND
Surinamestraat 28
2585 GJ Den Haag
Tel. 070 - 462411

JURY-RAPPORT voor de Visser-Neerlandiaprijsvraag voor
TONEELSTUKKEN 1980.

De jury zag zich bij deze prijsvraag geconfronteerd met een ongebruikelijk groot aantal inzendingen. Het waren er maar liefst 76.

Ofschoon de inhoud soms door het ontbreken van enige kwaliteit, maar vaak ook door telkens terugkomende deprimerende thema's van onze tijd, als bij voorbeeld de problemen van het verouderen en het daarbij langzaam afsterven van geest en lichaam en/of allerlei vormen van sexuele frustraties, het lezen niet altijd tot een onverdeeld genoegen maakte, kon de jury toch uiteindelijk met voldoening de conclusie trekken, dat zo'n 20% van de inzendingen wezen op voldoende kwaliteit qua thema, taalgebruik en speelbaarheid, om 21 stukken in de eind-discussie te betrekken. Voorwaar geen slechte oogst.

De jury heeft aanbevolen drie inzenders met een geldprijs te bekronen, maar meende goed te doen een zevental stukken, die wel degelijk bij de finale betrokken waren, met een eervolle vermelding voor het voetlicht te plaatsen, opdat ook de schrijvers daarvan de aandacht krijgen, die zij wel degelijk verdienen.

In strikt alfabetische volgorde gerangschikt naar de titels, waren dit de volgende inzendingen:

1. HET BUITENLAND, schrijver Edwin Vlassenroot uit Amsterdam. Twee mannen en vier vrouwen ergens op een strand. Er gebeurt weinig. Het contact tussen de figuren blijft vaag, maar de schrijver heeft een Harold Pinter-achtige sfeer opgeroepen, waarin onuitgesproken conflicten voelbaar zijn, zodat het gegeven blijft boeien.
2. DE DAKBEWONERS, schrijver Omar Robinon uit Denderleeuw. Drie mannen en drie vrouwen, bewoners van een groot flatgebouw in een volksbuurt, ontmoeten elkaar op een zonnedak. De figuren zijn mensen van vlees en bloed. Nadine, een jonge, mooie vrouw die met haar warmte en levenslust voor de communicatie zorgt; een zwanger meisje; een vastgelopen echtpaar; een jonge werkeloze. En dan, als tegenpool een in dat milieu verdwaalde violist. Er gebeurt veel. Een staking, zelfmoord, mischien gebeurt er te veel, maar de situaties en figuren zijn geloofwaardig.
3. EEN AVOND IN MEI, schrijver Lucien van den Briele uit Mechelen. Thuis bij een blinde oorlogsinvaliden. Drie gevallen krijgs-makkers, die hem in zijn herinnering niet loslaten, krijgen op toneel gestalte voor hem, maar niet voor zijn vrouw. Een originele en gedurfde aanpak. Een interessante opgave voor een regisseur.

4. GASKASTJE VOOR TWEE PERSONEN, schrijver C. de Hoon, Heerlen.
Een oud, versleten echtpaar wacht op een bezoek van een zoon, die nooit komt. Wel komt een oude vriend, een circusartiest. Goede, vaak beklemmende, natuurlijke dialoog.
5. KASSANDRA, schrijfster Suze Rodrigues Lopes uit Haarlem.
Een met kundig taalgebruik goed geconstrueerd drama, geheel op klassieke leest geschoeid, en daarom zeker interessant voor een speciaal gericht publiek.
6. LANG ZAL DIE LEVEN, schrijver Jurrie Kwant uit Amsterdam.
De hoofdfiguur Bert Lapinski, een man van middelbare leeftijd viert zijn verjaardag met zijn ex-vrouw, zijn moeder, zijn zoon, zijn psychiater, zijn minnares en nog een paar figuren. Via flashbacks en monologen wordt duidelijk dat heel veel, zo niet alles in het leven van Lapinski ondanks zijn uiterlijke succes een droevige mislukking is.
Behoorlijke dialoog, levende figuren, een interessante opzet.
7. MONTEZUMA, schrijver Adriaan Venema, Amsterdam.
Montezuma, de laatste vorst der Azteken in confrontatie met zijn overweldiger Cortez.
De schrijver heeft met uiterst beperkte toneelmiddelen de essentie van deze grootse historische tragedie raak weten te treffen.
De jury heeft bedenkingen, wanneer de schrijver dergelijke figuren een plat modern idioom in de mond legt, maar zo nodig is dat niet moeilijk te verhelpen.

En nu de prijswinnaars.

De jury heeft aanbevolen een derde prijs, groot f 1000,-, toe te kennen aan Haje van der Heyden uit Utrecht, voor het stuk: DRIE MEISJES, DRIE JONGENS.

Een echtpaar, wier huwelijk vastgelopen is, wil afstand doen van hun kind. Een stel homofielen wil het kind aanvankelijk graag hebben.

Openhartige gesprekken over ouders, jeugd en sexualiteit. Een knappe tekening van een modern grotestads milieu. Bij een drinkpartij ontwikkelen zich dramatische, veel onthullende situaties. Een natuurlijke, rake dialoog maken dit stuk zeer speelbaar.

De jury heeft aanbevolen een tweede prijs, groot f 1500,-, toe te kennen aan Michel Desmyter uit Lier voor GODSENEWARIE.

Een jong echtpaar leeft in bij "Ma", de moeder van de vrouw. Ma lijdt aan allerlei ouderdomsverschijnselen, waaronder geheugenverlies. Maar afgezien daarvan bemoeilijkt ze op allerlei manieren het liefdesleven van het jonge paar zodanig, dat het huwelijk op springen komt te staan.
Natuurlijke levendige dialoog, tragikomische situaties, goed getekende en goed vastgehouden karakters, geschreven door een schrijver, die al eerder een Visser-Neerlandiaprijs gewonnen heeft.

De jury heeft aanbevolen een eerste prijs, groot f 2000,-, toe te kennen aan Rudy Geldhof uit Brugge voor zijn stuk NOCH VIS NOCH VLEES.

Een oude dame houdt een kookdemonstratie voor een vrouwenvereniging. Zij zal een eigen vinding toebereiden. "Het is iets met vis en vlees", zegt ze. Terwijl ze dit doet, onzichtbaar bijgestaan door helpsters achter het toneel, vertelt ze in een monoloog haar leven, onderhoudend beschreven tegen de achtergrond van de recente Belgische geschiedenis.

Het stuk is zo natuurlijk opgezet, zowel wat de demonstratie zelf betreft als de ontroerende levensgeschiedenis van de vrouw, dat men in de jury verwachtte, dat het stuk door een oudere vrouw geschreven zou zijn. Dat dit niet zo blijkt te zijn, vervult de jury met nog meer respekt.

Het stuk is in één adem geschreven. Van begin tot eind is het boeiend. Als de demonstratie tenslotte mislukt is dit tevens het symbool voor de tragische slotphase van haar leven. Een aangrijpend slot.

De jury was unaniem van mening, dat de schrijver van "Noch vis noch vlees" ditmaal met de eerste prijs bekroond behoort te worden.

De jury

Hans Keuls, voorzitter,
Alphons van Impe,
Rob Scholten.

Bruggeling Rudy Geldhof wint provinciale prijs voor letterkunde

De Brugse toneelacteur Rudy Geldhof werd uitgeroepen tot laureaat van de provinciale prijskamp voor letterkunde, die dit jaar was voorbehouden aan dramatische kunst. Hij verwerfde deze prijs, ter waarde van 30.000 fr., met zijn stuk „Eenentwintigen”, dat samen met „Het Souper” en „Katanga Diane” inderdaad tot het beste van zijn oeuvre behoort.

Maar ook zijn ander werk haalt een bijzonder hoog peil, ten bewijze daarvan de prijzen die hij voor die stukken al won. Zo behaalde hij in 1980 de Visser-Neerlandiaprijs voor „Vis noch Vlees” en werd hij in datzelfde jaar ook nog bekroond met de Nestor de Tièreprijs voor „Winnaars en Verliezers”.

De provinciale prijs voor letterkunde 1982 werd opgedeeld in twee categorieën, nl. voor gepubliceerd en niet eerder gepubliceerd werk. Voor het gepubliceerde werk werden 22 inzendingen van 12 deelnemers ingediend, terwijl voor het niet-gepubliceerde werk 15 manuskripten van 10 auteurs werden toegestuurd.

Al deze inzendingen werden beoordeeld door een jury, samengesteld uit voorzitter Charles Boghemans, de leden Achilles Gautier, Guido Goedemé, Wim H. Hofman, Oswald Maes, Dries Poppe, sekretaris Gaby Gyselen en verslaggever Chr. Verlinde. De voorzitter alsmede de sekretaris en de verslaggever beschikten bij de quotering over geen stemrecht.

Winnaar werd dus de 40-jarige Rudy Geldhof. Voorts werd voor

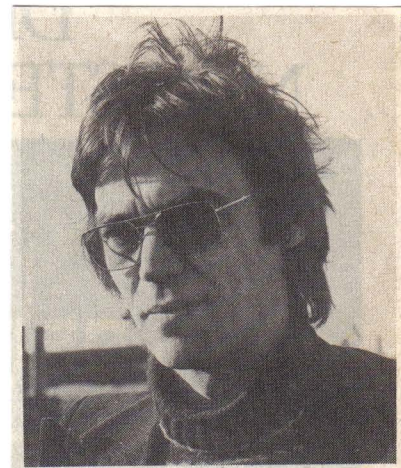
het gepubliceerde werk nog een premie toegekend aan Bart Dejaegher uit Ieper. Voor het niet-gepubliceerde werk werd de prijs niet toegekend; wél gingen premies naar Eddy Couvreur uit Menen, Roger Pieters uit Middelkerke en Lucien Vandenbrielle, een te Mechelen woonachtige Ieperling.

De plechtige proklamatie van de prijs voor letterkunde, alsmede van de andere provinciale cultuurprijzen, zal op een nog nader te bepalen plaats en datum in het voorjaar van 1983 worden gehouden.

Aan laureaat Rudy Geldhof alvast onze hartelijkste gelukwensen.

Laureaat Rudy Geldhof.

Rudi Geldhof, laureaat.

Provinciale Prijs voor Dramatische Kunst niet toegekend

Op voorstel van de jury, samengesteld uit de hh. Fl. Demedts, R. Lanckrock, A. Poppe, A. Van Impe en R. Van Opbroucke, heeft de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen beslist de provinciale prijs voor dramatische kunst 1976 niet toe te kennen voor gepubliceerd werk. Wel werd een premie van 12.000 fr. toegekend aan de h. Rudy Geldhof uit Brugge, voor zijn inzending „De Geit”.

Ook voor niet-gepubliceerd werk

werd de provinciale prijs niet toegekend. Daarentegen gaat een premie van 10.000 fr. naar de h. Danny Everaert uit St-Andries, voor zijn inzending „Vergeet mij niet”, een premie van 8.000 fr. naar de h. Luc Pauwels uit Sint-Truiden (geboren te Oostrozebeke); voor zijn inzending „De bende van Bakelandt”, en ten slotte een premie van 8.000 fr. naar de h. Herman Leys uit Brugge, voor zijn inzending „Een emmer water”.

Aan al deze premiewinnaars onze beste gelukwensen.

● **Rudy Geldhof.** - Door de Nederlandse Akademie voor Taal- en Letterkunde wordt de Nester de Tièreprijs toegekend aan toneelacteur Rudy Geldhof uit Brugge, voor zijn toneelstuk „Winnaars en verliezers”, dat vorig seizoen op het programma stond van teater De Kelk in Brugge en ook te zien was in Gent en Ant-

werpen. De Nestor de Tièreprijs wordt om de twee jaar toegekend door een jury die het beste toneelwerk uit de twee voorgaande jaren selekteert. Minder geluk heeft Rudy Geldhof met zijn stuk „Twee vrouwen”, dat in het kader van Europa '80 in Brussel door de KVS zou opgevoerd worden. Onder leiding van Sjarel Branckaerts waren Chris Lomme en Gerda Marchand reeds volop bezig met de repetities, toen het bericht kwam dat de zaal in de nieuwe Centrale Bibliotheek van Brussel niet tijdig klaar zou zijn. „Twee vrouwen” werd voor onbepaalde tijd uitgesteld. (ra).

Provinciale cultuurprijzen toegekend

In Zwevegem had de proklamatie van de provinciale prijzen en van het 29ste provinciaal toneeltornooi plaats.

Dat laatste werd gewonnen door het Zwevegems Teater. KVG-Oostende maakt de grootste sprong: van tweede afdeling rechtstreeks naar ere-afdeling.

De Koninklijke Aloude Hoofdcamera vander Rhetorycken van Den heylighen Geest uit Brugge klimt van promotie naar eerste afdeling.

Zwevegems Teater en KVG-Oostende winnen het ereditiploma voor uitspraak.

Ook de provinciale cultuurprijzen en premies werden uitgereikt. De tweejaarlijkse provinciale prijs voor beeldende kunst '82, voorbehouden aan multipliceerbare kunstvormen, werd niet toegekend. Henk Calens uit Torhout, Lut Lenoir uit Ichtegem, Werner Watty uit Ichtegem, José Vandebroucke uit Deerlijk, Freddy Van Parijs uit Knokke-Heist en Jan-Jarel Verbeke uit Jabbeke winnen een eerste of tweede premie van resp. 20.000 en 10.000 fr.

Bart Vermeersch uit Kortrijk wint de provinciale prijs voor volkskunde met een niet-gepubliceerde studie over Alberic

Cattebeke. Rina Daveloose uit Menen krijgt een premie voor „Het kinderlied in de basisscholen in Menen”.

R. Geldhof

De provinciale prijs voor letterkunde '82 — dramatische kunst gaat naar Rudy Geldhof uit Brugge voor zijn toneelwerk „Eenentwintigen”. Aan dezelfde wedstrijd houdt Bart Dehaegher

uit Ieper een premie over voor „Dank je wel, zie het broebelbeest”.

Voor de werken die niet gepubliceerd en evenmin opgevoerd werden, wordt de provinciale prijs niet toegekend. Wel waren er premies voor Eddy Couvreur uit Rekkem, Roger Pieters uit Middelkerke en Lucien Van den Briele, geboren in Ieper en nu wonend in Mechelen. (gl)

Prijs Letterkunde voor Rudy Geldhof

De bestendige deputatie van West-Vlaanderen heeft de provinciale prijs voor Letterkunde 1982, voorbehouden aan Dramatische Kunst, toegekend aan de Bruggeling Rudy Geldhof voor zijn werk „Eenentwintigen”.

De prijs bedraagt 30.000 fr. en een zilveren ereplakket van de provincie. Een bijzondere premie in deze categorie „gepubliceerd werk” werd toegekend aan Bart Dejaegher uit Ieper-Dikkebus voor zijn inzending „Dank je wel, zei het Broedelbeest”.

In de categorie „niet-gepubliceerd werk” werd geen provinciale prijs toege-

kend. Een eerste premie, ten bedrage van 15.000 fr. werd toegekend aan Eddy Couvreur uit Menen voor zijn inzending „Suzanne”. Een tweede premie, ten bedrage van 10.000 fr., werd toegekend aan Roger Pieters uit Westende en Lucien Vandenbriele uit Mechelen (geboren Ieper).

Sukses

De provinciale Prijs voor Letterkunde 1982 is wat het

aantal inzendingen betreft een sukses geworden. Voor het gepubliceerd werd werden 22 inzendingen genoteerd. Voor het niet-gepubliceerd werk waren dit er 15. De jury was samengesteld uit de heren Boghemans, Achilles Gautier, Guido Goedemé, Wim Hofman, Oswald Maes, Andries Poppe, Gaby Gyselen en Chr. Verlinde. De plechtige proklamatie van de prov. prijzen heeft plaats in het voorjaar van 1983. (fjb)

Het Volk
5 jan 83

Toneelschrijver Rudy Geldhof: „Geen louter naturalistisch toneel meer...”

BRUGGE. — In vestzaktheater „De Kelk” aan de Langestraat, sedert jaren in eigen streek een theatertje met een pilootfunctie alwaar géén boulevardstukken, maar theater met een vooruitstrevende, scenische vormgeving aan bod komt, tref je geregeld toneelschrijver Rudy Geldhof aan.

Van '74 tot '78 was hij immers directeur van „De Kelk” dat hij samen met regisseur Jacky Tummers en beeldend kunstenaar Leo Hubrecht had opgericht.

„De Kelk” had het aanvankelijk moeilijk om op te tornen tegen de gevestigde faam van de „Korrekelder” maar toen Rudy Geldhof het directeurschap van zijn intussen gemoderniseerd theater aan dramaturg Johan Cloetens overliet, was een trouw publiek gevormd dat langzaam maar zeker bleef aangroeien.

EENENTWINTIGEN

Rudy Geldhof kreeg eindelijk de handen vrij om te schrijven en genoot van langsom meer bekendheid als toneel- en scenarioschrijver. In '80 won hij de „Visser-Neerlandia-prijs” met „Noch vis, noch vlees” en de „Nestor de Tière-prijs” met zijn „Winnaars en verliezers”.

Hoewel zijn ster aan het Vlaamse theaterfirmament langzamerhand begon te schitteren, bleef de 40-jarige, uit Knesselare afkomstige schrijver er eerder onbewogen bij: de bijval steeg hem niet naar het hoofd en zelfs op de jaarlijkse voorstellingen aan de pers van het toneelseizoen in „De Kelk” bleef hij bescheiden en zwijgzaam op de achtergrond, zoals het een beheerste voorzitter van de raad van beheer van „De Kelk” betaamt.

Zelfs over eigen op stapel staande stukken liet hij nauwelijks enige zinnen los en speelde eerder de bal toe naar de mededeelzame huisregisseur Jacky Tummers: een goed team.

Geldhof is niet het voorbeeld van de waanwijze, schrijvende kamergeleerde, die in zijn theaterstukken aan maatschappelijke hervorming doet, integendeel.

Ook „Eénentwintigen” uit '77, het toneelstuk waarmee hij pas de „Provinciale Prijs voor Letterkunde - Dramatische Kunst

'82” en de zilveren ere-plakket van West-Vlaanderen in de wacht sleepte, is een zogenaamd uit het leven gegrepen stuk, waarin Geldhof naar zijn mening autobiografische elementen verwerkte.

Rudy Geldhof was in zijn jeugd zeer vertrouwd met de fabricage van handschoenen — zijn vader leidde een familiebedrijfje — en in „Eénentwintigen” wordt het geestesdodende, afstompende hand- en ploegwerk dat enkele mensen op atelier bij elkaar houdt, op rauw naturalistische wijze uitgebeeld en „uitgebeend”.

Ook in „Mijn vakantie met Blomme” en „Katanga Diana” toonde Geldhof zich een sterk sociaal bewogen, verbitterd schrijver, die naar zijn mening en die van anderen Frans Xaver Kroetz benaderde, hoewel hij thans afstand neemt van het ruwe realisme van de ultra-linkse Kroetz.

Ook in „Winnaars en verliezers” uit '79

bleef hij schrijven in dezelfde pessimistische toonaard: ook in dit stuk overheerst het menselijk noodlot.

TV-BEWERKINGEN

Niettemin waren de meningen omtrent „Winnaars en verliezers” en „Het Souper” uit '77 niet onverdeeld gunstig en gewaagde een toneelrecensent in het „Winkler Prins Encyclopedisch Jaarboek van het jaar '79” van „...het cliché en de onvolwassen dialoog”.

Rudy Geldhof: Hoewel „Eénentwintigen” en „Winnaars en verliezers” een naturalistisch karakter hebben, diende de inhoud telkens als metafoor voor de ganse maatschappij, waarin alles tevergeefs is.

Ik groei stilaan weg van het realistisch toneel, maar houd nog altijd van een knap in elkaar gestoken stuk. De jongste tijd valt Rudy Geldhof bijzonder in de smaak van de BRT en oogste hij bijval met zijn bewerkingen voor televisie van Cyriel Buysse's werken. Rudy, kettinggrokend: „Ik ben gewoon gek op Buysse's vertederende ironie: ook ikzelf gebruik humor en ironie, Kroetz nooit, ik zie mezelf niet als een volgeling van diens miserabilisme.

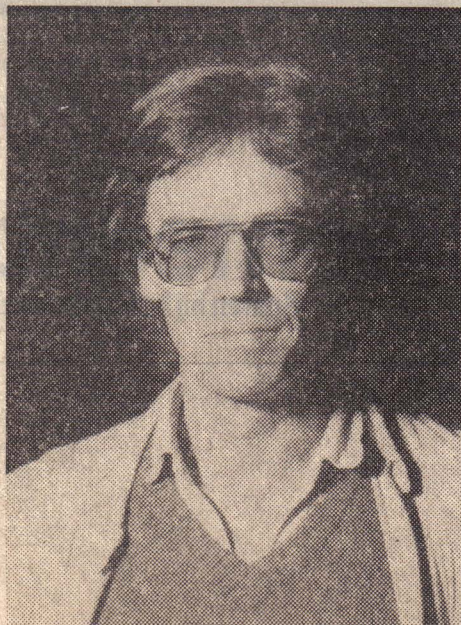
Op 16 januari zendt de BRT „Lente” van Cyriel Buysse uit, bewerkt door Rudy Geldhof in een regie van Dré Poppe en met in de hoofdrol Jo De Meyere.

VETO

Aan zijn samenwerking met huisregisseur Jacky Tummers van „De Kelk” heeft Rudy Geldhof jaren geleden veel te danken gehad. Toch noemt hij een toneelschrijver uitermate kwetsbaar, omdat altijd het gevaar dreigt, dat een regisseur „typetjes” neerzet, het stuk karikaturaal maakt en uit balans brengt. Vroeger gaf je de regisseur „carte blanche”.

Rudy Geldhof, grimmig: Nu niet meer, „ze” houden er zelfs een andere mening op na dan jij. Nu stel ik mijn veto, woon vaak herhalingen bij...

Niet blij met je „Provinciale Prijs” voor „Eénentwintigen”? Jawel, maar „Het Souper” vind ik stukken beter! — (S.B.)

Toneelschrijver Rudy Geldhof uit Brugge.

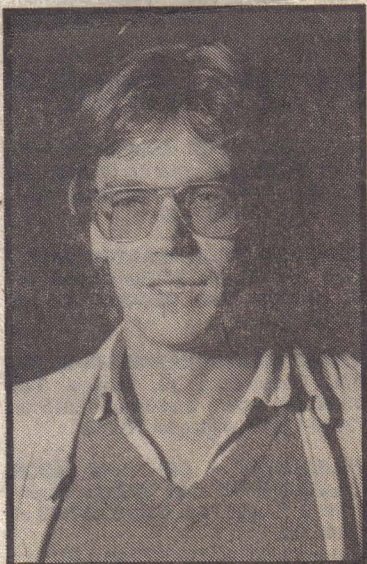
Bruggelingen vallen in de prijzen

Afgelopen week had er blijkbaar niet één prijsuitreiking plaats zonder dat daarbij Bruggelingen op het ereschavotje kwamen. Liefst 4 stadsgenoten zagen zich inderdaad bekroond in een of andere wedstrijd.

Zo werden de architecten Ronny D'Hespeel en Marc Jacobs laureaten van de eerste ideeën-wedstrijd voor sociale woningbouw, uitgeschreven door de Vlaamse gemeenschapsminister van Huisvesting. Voorts verwierf

toneelauteur Rudy Geldhof de Edmond Hustinxprijs, terwijl ir. Paul Snauwaert ten slotte een aanmoedigingsbeurs ontving via de tweejaarlijkse prijs Iwan Akerman.

*Lees verder blz. 11 onder
„Bruggelingen vallen
in de prijzen”.*

Rudy Geldhof.

Vervolg blz. 1

Voor de ideeënwedstrijd voor sociale huisvesting, uitgeschreven door gemeenschapsminister Jacky Buchman, werden in totaal 120 projecten ingediend. De Bruggelingen Ronny D'Hespeel en Marc Jacobs werden geprimeerd met hun project voor het bouwen van 60 woningen in de provincie Limburg. De laureaten zagen hun inzending gehonoreerd met een prijs van 150.000 fr.

De Edmond Hustinxprijs is een tweejaarlijkse literaire prijs die, samen met de Visser-Neerlandiaprijs, in Maastricht wordt uitgereikt. De prijs gaat afwisselend naar een Vlaming en een Nederlander en wordt toegekend voor een geheel oeuvre. Laureaat voor 1984 werd dus Rudy Geldhof, die in 1980 overigens ook al de Visser-Neerlandiaprijs kreeg voor zijn toneelstuk „De vrije Madam”.

Op het palmarès van de Hustinxprijs wordt Geldhof voorafgegaan door o.m. Hugo Claus, Walter Van den Broeck en Paul Koeck. Vroeger kreeg Rudy Geldhof ook al de Nestor de Tièreprijs voor „Winnaars en Verliezers” en de prijs van de provincie West-Vlaanderen voor „Eenentwintigen”. De Edmond Hustinxprijs bedraagt 1.500 gulden.

Bruggeling Rudy Geldhof geprimeerd

Eg. Vl.-Weekbl. 3.12.82

Provinciale Prijs voor Letterkunde - Dramatische Kunst

De prijs voor Letterkunde 1982 van de Provincie West-Vlaanderen was voorbehouden aan de Dramatische Kunst.

Er kon worden deelgenomen door Westvlamingen van geboorte of door domicilie, met één of meer werken in alle genres (toneelstuk, luisterspel, TV-spel, e.d.m.) al dan niet reeds gepubliceerd, uitgezonden of opgevoerd.

Voor het gepubliceerd werk werden 22 inzendingen door 12 deelnemers ingediend, voor het niet-gepubliceerd werk hebben 10 auteurs deelgenomen met 15 manuscripten.

Op voorstel van de jury heeft de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen in zitting van 18 november 1982 de volgende uitslag goedgekeurd:

1. Gepubliceerd werk

1. De Provinciale Prijs, ten bedrage van 30.000 fr. en de zilveren ereplaket van de provincie worden toegekend aan de heer Rudy Geldhof uit Brugge voor zijn stuk «Eenentwintigen».

2. Een bijzondere premie voor jeugd- en kindertoneelwerk, ten

bedrage van 15.000 fr. en de bronzen ereplaket van de Provincie worden toegekend aan de heer Bart Dejaegher uit Ieper-Dikkebus voor zijn inzending «'Dank je wel' zei het Broebelbeest».

II. Niet-gepubliceerd werk

1. De Provinciale Prijs wordt niet toegekend.

2. Een eerste premie, ten bedrage van 15.000 fr. en de bronzen ereplaket van de provincie worden toegekend aan de heer Eddy Couvreur uit Menen-Rekkem voor zijn inzending «Suzanne».

3. Een tweede premie, ten bedrage van 10.000 fr. en de bronzen ereplaket van de provincie worden ex-aequo toegekend aan: - de heer Roger Pieters uit Middelkerke-Westende voor zijn inzending «Omtrent Jeanne Panne».

- de heer Lucien Vandenbrielle uit Mechelen (geboren Ieper) voor zijn inzending «Borelle 3000».

De plechtige proclamatie van de Prijs Letterkunde 1982, evenals van de andere Provinciale Cultuurprijzen, zal op een nog te bepalen plaats en datum in het voorjaar 1983 worden gehouden.

Rudy Geldhof wint prijs voor toneel

De Standaard 3.12.82

BRUGGE (belga) — Met zijn stuk „Eenentwintigen” behaalt Rudy Geldhof uit Brugge de provinciale prijs (30.000 fr.) en de zilveren erepenning van de provincie West-Vlaanderen. De provincie loofde haar prijs voor letterkunde deze keer uit voor de dramatische kunst.

„Eenentwintigen” werd op 25 mei 1977 gecreëerd door het Nieuw Vlaams Teater, toen nog gevestigd in 't Natiepeerd te Antwerpen. In het stuk voert de auteur twee zusters ten tonele die in een vervallen familiebedrijfje werken. Zij hebben een hulpje en een van de twee heeft een stomme en achterlijke dochter. Overdag werken zij en 's avonds kaarten zij, nl. „eenentwintigen”. Op een dag nemen zij een reiziger in dienst en treedt met hem een man in deze vrouwengroep. Het was de auteur niet zozeer te doen om de tekening van Vlaamse miseriemensjes als wel om groepsdragingen in het licht te stellen: hoe reageren de twee vrouwen tegenover het meisje, hoe tegenover de man, en welke prijs wordt betaald voor het instandhouden van de groep?

Behalve de prijs aan Geldhof, werd een bijzondere premie voor jeugd- en kindertoneelwerk (15.000 fr.) en een bronzen penning toegekend aan Bart Dejaegher uit Ieper-Dikkebus voor „Dank je wel, zei het broebelbeest”.

Voor niet gepubliceerd werk werd de provinciale prijs niet toegekend. Een eerste premie (15.000 fr.) en de bronzen erepenning krijgt evenwel Eddy Couvreur uit Menen-Rekkem voor „Suzanne”. Een tweede premie (10.000 fr.) en een bronzen penning ontvangen ex-aequo Roger Pieters uit Middelkerke-Westende voor „Omtrent Jeanne Panne” en Lucien Vandenbrielle uit Mechelen (geboren te Ieper) voor „Borelle 3000”.

De proklamatie van de prijs Letterkunde 1982 evenals van de andere provinciale cultuurprijzen van West-Vlaanderen vindt plaats op een nog te bepalen plaats en datum in het voorjaar.

Provincie
West-Vlaanderen

Proclamatie
van de Provinciale Prijzen 1982
en van het
XXIXe Provinciaal
Toneeltornooi 1982-83

door de Bestendige Deputatie van de Provincieraad
van West-Vlaanderen,
samengesteld uit de heren
Olivier Vanneste, Gouverneur-Voorzitter,
Hilaire De fauw, André Legein, Hendrik Olivier,
Palmer Rosseel en Charles Boghemans,
Gedeputeerden-Leden, en Remi De Clerck,
Provinciegriffier.

Zwevegem
Gemeentelijk Theatercentrum
6 mei 1983

Provinciale Prijs voor Letterkunde 1982 Dramatische Kunst

Jury

Voorzitter: Charles Boghemans, Gedeputeerde voor Cultuur

Leden:

Dr. Achilles Gautier, wetenschappelijk vorser R.U.G., toneelacteur
Lic. Guido Goedemé, toneelcriticus, lid IATA, lid adviescommissies toneel
Wim H. Hofman, theateradviseur, lid adviescommissies toneel
Oswald Maes, acteur en regisseur, lid adviescommissies toneel
Andries Poppe, toneelacteur, producer-dramaturg B.R.T.

Secretaris: Gaby Gyselen, directeur Provinciale Dienst voor Cultuur

Verslaggever: Chris Verlinde, bestuurssecretaris Provinciale Dienst voor Cultuur.

Uitslag

Gepubliceerd en opgevoerd werk:

- de Provinciale Prijs van 30.000 fr. wordt toegekend aan Rudy Geldhof voor zijn werk «Eenentwintigen»
- een bijzondere premie voor jeugd- en kindertoneel van 15.000 fr. wordt verleend aan Bart Dejaegher voor zijn werk «Dank je wel, zei het broebelbeest».

Niet-gepubliceerd en -opgevoerd werk:

- de Provinciale Prijs wordt niet toegekend
- een eerste premie van 15.000 fr. wordt verleend aan Edy Couvreur voor zijn werk «Suzanne 14.12.10»
- een tweede premie van 10.000 fr. wordt verleend aan, ex-aequo:
 - Roger Pieters voor zijn werk «Omtrent Jeanne Panne»
 - Lucien Van den Briele voor zijn werk «Borelle 3000».

Rudy Geldhof

° Brugge, 13.10.1942
Langestraat 69, 8000 Brugge
Hoger Middelbaar Onderwijs
Toneelacteur - Voorzitter van de Raad van Beheer van Teater De Kelk

Literaire Prijzen:

- «De Geit» (1973):
Premie Provinciale Prijs voor Letterkunde 1976 - Dramatische Kunst
- «Winnaars en Verliezers» (1979): Nestor de Tièreprijs van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal en Letterkunde 1980.
- «Noch vis noch vlees» (1980): Visser-Neerlandiaprijs 1980

Toneelwerken:

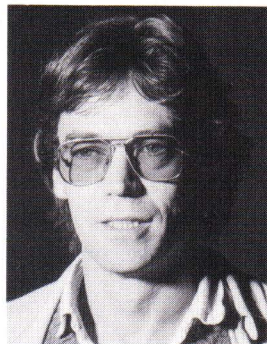
De Geit (1973), Mijn vakantie met Blomme (1975), Buurt (1975), Carmen, de Vamp van Sevilla (1976), Mijnheer Karel (1977), Het Souper (1977), Eenentwintigen (1977), Twee Vrouwen (1978), Katanga Diane (1978), Winnaars en Verliezers (1979), Noch vis noch vlees (1980), Bob en Liesbeth (1981)

Vertalingen:

- De geliefde stem (Jean Cocteau)
- De pornofilm (Helmut Walbert)

TV-scenarios (gerealiseerd):

- Cello en Contrabas (naar Maurits Dekker)
- Lente (n. Cyriel Buysse)
- Tantes (n. Cyriel Buysse)
- De surprise (n. Belcampo)
- Het Souper (n. eigen werk)

VISSER - NEERLANDIA

EDMOND HUSTINX

PRIJSUITREIKING

Jury Visser-Neerlandia-prijzen

- mr. H.A. Keuls, voorzitter
- C. Alphenaar
- A. van Impe

Jury Edmond Hustinx-prijzen

- R. van Ransbeek, voorzitter
- Th. J. Kersten, secretaris
- A.M.J. Brouwers
- A. van Impe
- mr. H.A. Keuls
- H.P.F. Meert
- W.B.M. Spekking
- J.W.A.M. Volleberg

Deze prijsuitreiking kan tot stand komen dank zij bijdragen van de Gemeenschapsminister van Cultuur de heer K. Poma (België); Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur - Afdeling Internationale Betrekkingen; Algemeen-Nederlands Verbond; Stichting Edmond Hustinx Maastricht; Stichting Cultureel Centrum Maastricht.

Uitnodiging

Het hoofdbestuur van het Algemeen-Nederlands Verbond en de Organisatie-commissie Colloquium Nederlandstalige Toneelschrijvers uit België en Nederland hebben de eer u uit te nodigen tot het bijwonen van de uitreiking van de Visser-Neerlandia-toneelprijzen en de Edmond Hustinx-prijzen op zaterdag 24 november 1984 in de Stadsschouwburg te Maastricht, Achter de Comedie 1.

Bovendien zal het een genoegen zijn u te begroeten bij de voorstelling "De Vrije Madam". Toneelgroep Bent speelt dit eerder bekroonde stuk van Rudy Geldhof (Visser-Neerlandia-prijs 1980) in een glansrol van Jaak Vissenaken. Aansluitend aan de voorstelling wordt u een maaltijd aangeboden.

RSVP Gelet op het beperkt aantal beschikbare plaatsen gelieve u tijdig, doch uiterlijk vóór 18 november a.s., te reageren.

Programma

15.00 uur	Aankomst deelnemers
Welkom in Redoute
15.15 uur	● Jury-rapporten Visser-Neerlandia-prijzen● Jury-rapporten Edmond Hustinx-prijzen● Prijsuitreiking Visser-Neerlandia-prijzen● Prijsuitreiking Edmond Hustinx-prijzen
16.30 uur	Theepauze in Theatercafé
17.00 uur	Voorstelling in Redoute: De Vrije Madam
18.30 uur	Aansluitend maaltijd in Redoute
20.00 uur	Sluiting

Georganiseerd in het kader van het Belgisch-Nederlands Cultureel Verdrag

beerd en is zelfs aan een roman begonnen. Uiteindelijk heeft hij zich op toneel toegelegd omdat, naar eigen zeggen "een toneelstuk veel korter is en hij zich in dialogen meer thuisvoelt".

Een en ander heeft natuurlijk ~~ik~~ ook te maken met zijn levensgeschiedenis.

Rudy Geldhof wordt te Brugge geboren op 13 oktober 1942. Zijn kinderjaren slijt hij in verschillende Oostvlaamse dorpen. Na zijn middelbaar onderwijs begint hij aan een waar avonturiersbestaan. Hij is achtereenvolgens tolk, handelsreiziger, seizoenarbeider, assistent-purser... En hij reist veel

Maar op een bepaald tijdstip, we schrijven 1973, schijnt de zwerver een honk te hebben gevonden, in ~~zijn~~ zijn geboortestad notabene. In dat jaar baat hij te Brugge een feestzaal uit. De stap van feestzaal naar theater is klein. Rudy Geldhof zet die dan ook moeiteloos en sticht in 1977 zijn eigen theater "De kelk" te Brugge.

Ondertussen is hij echter al volop aan het schrijven. In 1975 creëert het Nieuw Vlaams Toneel, toen nog in "De Waag" de eerste produktie van Rudy Geldhof : de eenakters "De geit" en "Buurt". Vooral de confrontatie van het revolutionair-denkend koppel met de a-politieke fabrieksarbeider Jacky liet een diepe indruk na.

Nog geen jaar later prijkt de naam van Geldhof alweer op de affiche van het NVT, het gezelschap van Wil Beckers dat uitsluitend nederlandstalige auteurs creëert. In 1975 wordt "Carmen, de vamp van Sevilla" boven de doopvont gehouden.

Waren diy wellicht slechts vingeroefeningen van een beginnend schrijver, een voldragen topper wordt "Het souper", gecreëerd door Theater Melpertuis Tielt in 1976 en nadien zowat overal in Vlaanderen gespeeld. In "Het souper", een wrang

nasmakende ontmoeting tussen twee collega's die een personeelsfeestje voorbereiden, toont Rudy Geldhof zich op zijn best : hyperrealistisch zoals een Franz Xaver Broetz, met wie hij vaak vergeleken wordt, maar zijn Duits voorbeeld overstijgend door een constant aanwezige humor.

Dat "Het souper" geen "toevallig punt" is, bewijst de auteur al het jaar later met "Eenentwintigen", opnieuw een NVT-creatie, maar dan in het Ankerruithheater te Antwerpen. In zijn schriftuur heeft Rudy Geldhof zich steeds laten inspireren door mensen, situaties en gevallen die hij kent of gekend heeft. "Eenentwintigen" is daar het duidelijkste voorbeeld van. ~~Maar~~ De stevige brok familieled, parabel voor de maatschappij, speelt immers in een tot handschoenenmakerij verpauperd familiebedrijfje. De allereerste job, die de auteur deed toen hij de schoolbanken verliet was... lederbewerker in het ouderlijk bedrijf, een manufactuur van handschoenen.

Nog in 1977 levert hij een toch weel zéér ingrijpende bewerking af van "Der Herr Karl" van Qualtinger en Merz, dat aan acteur Werther van der Sarren de nodige succesansen bood.

In 1978 haalt Rudy Geldhof een onvervalst waagstuk uit : hij schrijft een stuk voor twee vrouwen en geeft het ook die titel mee. Wie dacht dat hij als man de vrouwenziel niet kon doorgronden en zeker geen "volwaardige karakters" kon uitschrijven, vergiste zich. Net als in zijn vorige stukken staan ook in "Twee vrouwen" andermaal stevige, geloofwaardige en volwaardige personages op de planken.

Rudy Geldhof zou die "stunt" nog twee keer herhalen. Telkens met succes. In "Katanga Diane", gecreëerd in 1978 door Theater De Kelk, krijgen we de aangrijpende levensbiecht van een prostituee. In "De vrije madam" klinken de naweën van

een mislukt huwelijk, andermaal uit de mond van een vrouw. In de voorstelling, (die wij straks zullen meemaken,) krijgt deze wrange klacht nog een dimensie bij, door de vertolking van Jaak Vissenaken. (Voor dit drama stond Rudy Geldhof overigens al eerder op het podium van deze zaal. In 1980 mocht hij hier immers de Visser Neerlandia-prijs in ontvangst nemen voor de monoloog, die toen ~~was~~ "Noch vis noch vlees" heette.)

"Winnaars en verliezers", de volgende titel op zijn bibliografische lijst en gecreëerd in 1979 zou de auteur overigens de Nestor de Tièreprijs 1980 opleveren.

Met "Bob en Liesbeth" pakt het Brugse theater De Kelk in 1981 uit. En dan wordt het een tijdje stil rondom de toneelschrijver. Zijn vele televisiewerk zal daar wel niet vreemd zijn aan geweest.

Dat hij niet stil heeft gezeten bewijst "De zwarte kant van het Belfort", dat eigenlijk al voorbije zomer gecreëerd had moeten zijn, maar dat naar juni van volgend jaar is verplaatst.

Vooraf omwille van de meesterlijke manier waarop Rudy Geldhof levensechte personages, vaak in marginale situaties, maar toch met een maximale herkenbaarheid en geloofwaardigheid in dialogen kan schilderen, heeft de jury beslist hem de Edmond Hustinxprijs 1984 toe te kennen, niet voor één enkel drama, maar voor het geheel van zijn werk en in de overtuiging dat deze prijs geen afsluiting, maar integendeel een stimulans zal zijn voor nog meer degelijk Vlaams theater. (hm)

Vlaming bekroond in Frankrijk

THEATER

Betekent de Franse prijs voor Rudy Geldhof zijn doorbraak op de internationale markt?

Bruggeling Rudy Geldhof is te Evry (nabij Parijs) bekroond. Zijn toneelstuk «Katanga Diane», vertaald als «Lady Katanga», kreeg er benevens de eerste prijs van het «Festival du Café Théâtre», ook een speciale vermelding voor de beste tekst. De prijs van het festival zelf gaat (uiteraard) naar de produktie.

Het was het «Nouveau Théâtre de Quat'sous» uit Brussel, dat met de merkwaardige produktie van «Lady Katanga» heeft deelgenomen aan dit internationaal theaterfestival. De originele manier waarop Roland Ravez gestalte heeft gegeven aan dit merkwaardig (vrouwelijk) personage, heeft kennelijk ook de strenge jury van dat Franse theaterfestival moeiteloos overtuigd.

Voor de Vlaamse toneel- en tv-auteur, o.a. de schrijver van «Klein Londen, Klein Berlijn» dat door de BRT in het najaar wordt uitgezonden, is deze bekroning een enige gelegenheid om zich op de internationale markt een plaatsje te veroveren. Te Ivry waren, benevens Franse ook theatergroepen uit Canada, Kameroen, Luxemburg, Senegal en Zwitserland.

H.M.